

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

ประวัติความเป็นมา

ตำบลห้วยแม่เพรียง เป็นพื้นที่ที่แยกเขตออกมาจากตำบลสองพี่น้องตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2536 ตำบลห้วยแม่เพรียงเป็นพื้นที่ป่าหนาทึบและภูเขาสูงของเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำเพชรบุรี อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เขตป่าสงวนและโครงการพระราชดำริ

คำขวัญประจำตำบล

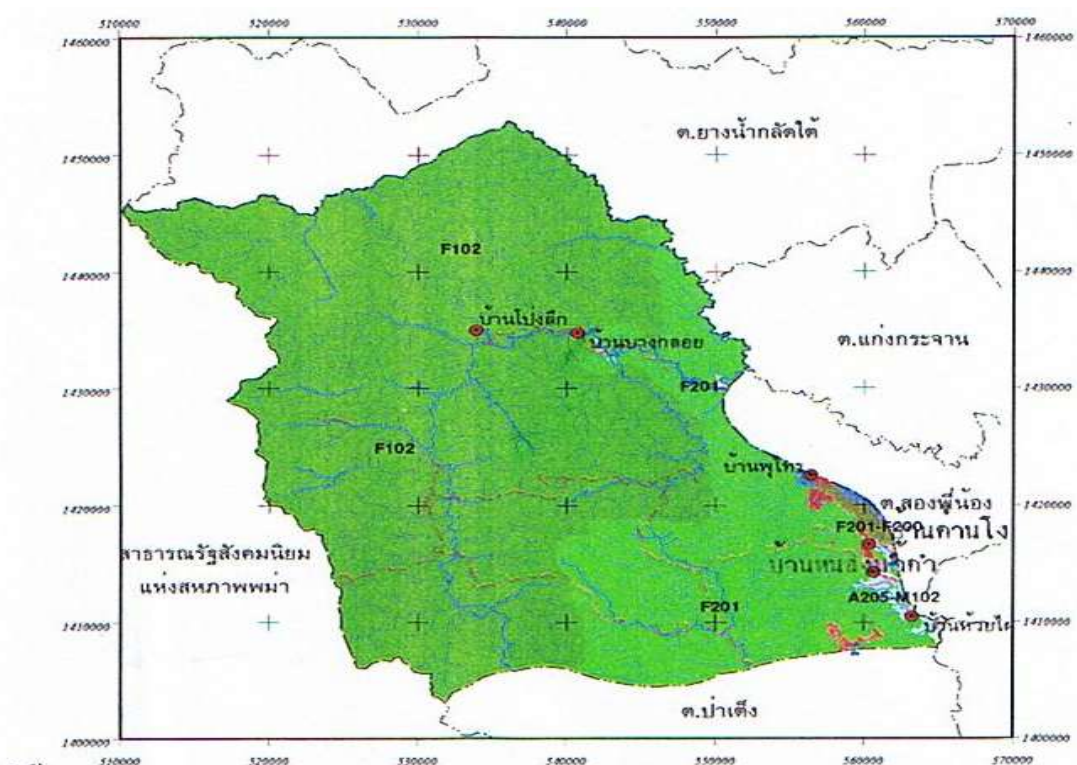
“ท่องเที่ยวเลิศล้ำ ต้นแม่น้ำเพชรบุรี เกษตรกรรมมีดี วิถีชีวิตชาวกระเหรี่ยง”

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลห้วยแม่เพรียงอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ของตำบล 753,438 ไร่ (1,205 ตารางกิโลเมตร) โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

- ทิศเหนือ** ติดต่อกับตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง
- ทิศตะวันออก** ติดต่อกับตำบลสองพี่น้อง อำเภอแก่งกระจาน และตำบลกลัดหลวง อำเภอท่ายาง
- ทิศใต้** ติดต่อกับตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน
- ทิศตะวันตก** ติดต่อกับตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และประเทศ

สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เบอร์โทรศัพท์ 0-3270-6441 โทรสาร 0-3270-6440 เว็บไซต์ www.hauaymaepriang.go.th อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแก่งกระจาน ประมาณ 27 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ประมาณ 70 กิโลเมตร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและป่าสงวน มีพื้นที่ของตำบล 753,438 ไร่ (1,205 ตารางกิโลเมตร) มีลักษณะเป็นภูเขา มีป่าไม้ เบญจพรรณ ไม้หวงห้ามที่มีค่าและป่าไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป ป่าสูงทางทิศตะวันตกติดกับเทือกเขาตะนาวศรี มีพื้นที่ลาดเชิงเขาเป็นที่เพาะปลูกและที่อยู่อาศัยของราษฎร มีแม่น้ำเพชรบุรีไหลผ่านด้านทิศเหนือลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน และเป็นแม่น้ำสายหลักในการทำการเกษตร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูฝน เป็นไปตามลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทยส่วนมาก คือ จะเริ่มต้นเดือนพฤษภาคม ไปสิ้นสุดในเดือนตุลาคม รวมระยะเวลาประมาณ 5 – 6 เดือน บางปีมีฝนทิ้งช่วงระหว่าง มิถุนายน – กรกฎาคม หรือ กรกฎาคม – สิงหาคม และมีฝนตกชุกในเดือนตุลาคม ทำให้มีน้ำป่าไหลหลากเกือบทุกปี

ฤดูหนาว จะเริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์ รวมเวลาประมาณ 3 เดือน ถึงจะอยู่บริเวณเขาแต่ก็ไม่หนาวเหมือนภาคเหนือ บางที่เรียกว่า หนาวๆ ร้อนๆ

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงต้นหรือกลางเดือนพฤษภาคม ร้อนที่สุดอยู่ในเดือนเมษายน และอาจมีฝนฤดูร้อนตกบางเป็นบางปี ทำให้คลายร้อนไปได้บ้าง

อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 23 – 30 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในตำบลห้วยแม่เพรียงส่วนใหญ่เป็นดินร่วน และดินเหนียวปนทรายตามลำดับ ซึ่งเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ ส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่และพืชสวน เช่น มะนาว สับปะรด กัญชงและพืชผักสวนครัว

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลห้วยแม่เพรียง มีเขตการปกครอง จำนวน 6 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1	บ้านบางกลอย	มี นายนิรันดร พงษ์เทพ	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
หมู่ที่ 2	บ้านโป่งลึก	มี นายเปียร์ ทรัพย์พร	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2
หมู่ที่ 3	บ้านพุไทร	มี นายหาญณรงค์ แก้วเกต	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3
หมู่ที่ 4	บ้านหนองน้ำดำ	มี นายดาวรุ่ง หล้าคำชาย	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4
หมู่ที่ 5	บ้านด่านโง	มี นางสาวฐิติมา มีระลึก	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5
หมู่ที่ 6	บ้านห้วยไผ่	มี นายวิสูตร สิงหะ	เป็นกำนันตำบลห้วยแม่เพรียง

2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 1 คน จำนวน 6 หมู่บ้าน รวมเป็น 6 คน

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีสมาชิกจำนวน 12 คน มีที่มาจากการเลือกตั้งจำนวน 6 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงมีหน้าที่พิจารณาและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพิ่มเติม ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น และข้อบัญญัติต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โดยมีรายชื่อดังนี้

1. นายเกรียง มีแก้ว ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง
2. นางสาวบุญรวม สมจิตต์ รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง
3. นายพอละจี รักจงเจริญ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 1
4. นางจินดารัตน์ คำเวียง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 2
5. นายกิตติชัย ชื่นฤทัย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 2
6. นายสุชาติ เก็บศรี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 3
7. นายวินัย อ่วมเนตร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 3
8. นายจักรินทร์ แก้วทอง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 4
9. นายอนันต์ เลิศละออร์ตัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 4
10. นายสำรวย บุญมา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 5
11. นายประชา แซ่มซ้อย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ 6

* ปัจจุบันสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ที่ 1 ขอลาออกจากตำแหน่ง จำนวน 1 คน

ฝ่ายการเมือง

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน (นายกแต่งตั้ง) และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน

* ปัจจุบันไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งฝ่ายการเมือง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนครัวเรือนและประชากร จำนวน 6 หมู่บ้าน (ปี พ.ศ. 2564)					
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม
1	บางกลอย	189	468	378	846
2	โป่งลึก	132	272	263	535
3	พุไทร	314	259	235	494
4	หนองน้ำดำ	287	381	343	724
5	ด่านโจ	358	358	335	693
6	ห้วยไผ่	391	440	416	856
รวมทั้งสิ้น		1,671	2,178	1,970	4,148

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอแก่งกระจาน ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564

3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (เปรียบเทียบย้อนหลัง 4 ปี)									
		พ.ศ. 2560		พ.ศ. 2561		พ.ศ. 2562		พ.ศ. 2563		พ.ศ. 2564	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1	บางกลอย	427	315	443	339	451	356	457	367	470	377
2	โป่งลึก	270	267	266	257	262	254	267	252	270	260
3	พุไทร	249	223	254	228	252	233	255	230	260	235
4	หนองน้ำดำ	369	334	372	338	382	339	384	340	383	343
5	ด่านโจ	368	325	364	323	364	326	363	337	359	334
6	ห้วยไผ่	431	392	435	395	434	403	439	412	441	415
รวม		2,114	1,856	2,134	1,880	2,145	1,911	2,165	1,938	2,183	1,964
		3,970		4,014		4,056		4,103		4,147	

จำนวนครัวเรือนและประชากร จำนวน 6 หมู่บ้าน (การคาดการณ์ในอนาคต)					
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม
1	บางกลอย	190	475	385	860
2	โป่งลึก	133	280	269	549
3	พุไทร	316	264	238	502
4	หนองน้ำดำ	289	385	346	731
5	ด่านโจ	400	340	338	678
6	ห้วยไผ่	401	443	419	862
รวมทั้งสิ้น		1,729	2,187	1,995	4,182
สรุปการคาดการณ์ในอนาคต		เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

➤ ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอแก่งกระจาน ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ประชากรในตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ที่ ๑ - 6 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. ๒๕๖๔)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	620	563	1,183	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	1,266	1,138	2,404	อายุ 18 - 59ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	297	263	560	อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	2,183	1,964	4,147	

➤ โดยแยกประชากรแต่ละหมู่บ้านได้ ดังนี้

ประชากร หมู่ที่ 1 บ้านบางกลอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	207	180	387	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	234	176	410	อายุ 18 - 59ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	29	21	50	อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	470	377	847	

ประชากร หมู่ที่ 2 บ้านโป่งลึก ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	118	110	228	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	141	133	274	อายุ 18 – 59 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	11	17	28	อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	270	260	530	

ประชากร หมู่ที่ 3 บ้านพุไทร ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	42	40	82	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	163	149	312	อายุ 18 – 59 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	55	46	101	อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	260	235	495	

ประชากร หมู่ที่ 4 บ้านหนองน้ำดำ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	88	67	155	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	240	221	461	อายุ 18 – 59 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	55	55	110	อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	383	343	726	

ประชากร หมู่ที่ 5 บ้านด่านโง ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	66	67	133	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	221	210	431	อายุ 18 – 59 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	72	57	129	อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	359	334	693	

ประชากร หมู่ที่ 6 บ้านห้วยไผ่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง (ปี พ.ศ. 2564)				
ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	99	99	198	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	267	249	516	อายุ 18 – 59 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	75	67	142	อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป
รวมทั้งสิ้น	441	415	856	

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

4.1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน 3 แห่ง

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง	พ.ศ. 2564 จำนวนนักเรียน		
		หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งลึก	2	22	26	48
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านด่านโง	5	14	10	24
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยไผ่	6	11	7	18
รวม			47	43	90

- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งลึก (ครูผู้ดูแลเด็ก 1 คน ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก 2 คน ผู้ดูแลเด็ก 1 คน)
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านด่านโง (ครูผู้ดูแลเด็ก - คน ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก - คน ผู้ดูแลเด็ก 2 คน)
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยไผ่ (ครูผู้ดูแลเด็ก 1 คน ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก 1 คน ผู้ดูแลเด็ก - คน)

4.1.2 โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง แยกเป็น

(1) โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน									รวม
	อนุบาล			ประถมศึกษา						
	อนุบาล1	อนุบาล2	อนุบาล3	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	
๑. โรงเรียนบ้านด่านโจ	-	15	17	16	28	21	22	16	14	149
2. โรงเรียนบ้านห้วยไผ่	-	13	14	11	8	12	11	10	13	92
รวมทั้งสิ้น	-	28	31	27	36	33	33	26	27	241

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ เดือน มิถุนายน 2564

(2) โรงเรียนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 14 ประจวบคีรีขันธ์

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน									รวม
	อนุบาล			ประถมศึกษา						
	อนุบาล1	อนุบาล2	อนุบาล3	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	
๑. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโป่งลึก	-	22	40	26	28	23	41	31	35	246
รวมทั้งสิ้น	-	22	40	26	28	23	41	31	35	246

หมายเหตุ : ข้อมูลจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโป่งลึก ณ เดือน มิถุนายน 2564

4.1.3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน 3 แห่ง ได้แก่

- ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (บ้านหนองน้ำดำ)
- ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ (กศน.ต.ห้วยแม่เพรียง)
- ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ (ประจำบ้านด่านโจ)

4.1.4 หอกระจายข่าวหมู่บ้าน จำนวน 6 แห่ง

4.1.5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยแม่เพรียง

วิสัยทัศน์ “เราเป็นองค์กรสุขภาพเป็นเลิศ ด้านการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมที่ผู้ใช้บริการอบอุ่นใจ ผู้ให้บริการมีความสุข”

- พันธกิจ
1. พัฒนาบริการสุขภาพให้มีมาตรฐาน และได้รับการรับรองคุณภาพ
  2. พัฒนาคุณภาพการรักษาแพทย์แผนไทยปัจจุบันและแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐาน
  3. พัฒนาคุณภาพบริการการส่งเสริม ป้องกัน ควบคุมโรคและฟื้นฟูสภาพด้านร่างกายและจิตใจ

4. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแลและสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

5. ผู้ดูแลได้รับการพัฒนาทักษะในการดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
สถิติโรคที่มักเกิดขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ได้แก่

- โรคเบาหวาน	จำนวน	53	คน
- โรคความดัน	จำนวน	322	คน

ข้อมูลจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลวังโพธิ์ ณ วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2564

โรคติดต่ออันตราย (ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. 2558)

- โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 6 คน

ข้อมูลจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยแม่เพรียง ณ วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2564

เมื่อเดือนธันวาคม 2562 ได้เกิดการระบาดของโรคติดต่อทางเดินหายใจจากไวรัสโคโรนาสาย

พันธุ์ใหม่ที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีนเชื่อว่าไวรัสนี้เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีต้นกำเนิดจากสัตว์ยังไม่ทราบต้นกำเนิดแท้จริง แต่ในเดือนธันวาคม 2562 การแพร่กระจายการติดเชื้อเกิดขึ้นแทบทั้งหมดจากคนสู่คน ยืนยันแล้ว 41 รายแรก ซึ่งตีพิมพ์ในเดอะแลนซีตเมื่อเดือนมกราคม 2563 เปิดเผยว่าวันเริ่มต้นอาการวันแรกสุดได้แก่วันที่ 1 ธันวาคม 2562 สิ่งพิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นทางการจาก WHO รายงานว่าอาการเริ่มต้นเร็วที่สุดคือวันที่ 8 ธันวาคม 2562 WHO และทางการจีนยืนยันการติดต่อจากคนสู่คนในวันที่ 20 มกราคม 2563 เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 อยู่ในตระกูลเดียวกับไวรัสที่ก่อให้เกิดโรคซาร์ส โดยทำให้เกิดโรคปอดอักเสบ และแพร่ระบาดมายังประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบผู้ป่วยอีกหลายประเทศ ได้แก่ เกาหลีใต้ เขตการปกครองพิเศษ (ฮ่องกง ไต้หวัน มาเก๊า) สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม เป็นต้น มีแนวโน้มที่สูงขึ้น และในประเทศไทยพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้องยกระดับศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน เป็นระดับ 2 และยกเป็นระดับ 3 เพื่อติดตามสถานการณ์โรคทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างใกล้ชิด กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทย ได้ประกาศชื่อว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้คนได้อย่างรวดเร็ว มีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ หอบเหนื่อย หรือมีอาการของโรคปอดอักเสบ ในรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการระบบทางเดินหายใจล้มเหลว และถึงขั้นเสียชีวิตมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลกจนองค์การอนามัยโลกต้องประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการระบาดใหญ่และขอให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาดยิ่งขึ้น โรคนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วโลกและกลายพันธุ์ไปเรื่อยๆ การแพร่กระจายของเชื้อรุนแรงขึ้นกว่าสายพันธุ์เดิม

ในประเทศไทยปัจจุบันพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สะสม 173,742,426 ราย เสียชีวิต 3,736,974 ราย ข้อมูล ณ วันที่ 6 มิถุนายน 2564 ในประเทศไทยผู้ป่วยยืนยันสะสม 177,467 เสียชีวิต 1,236 ราย หายป่วยสะสม 99,091 รายข้อมูล ณ วันที่ 7 มิถุนายน 2564 (จากเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no520-060664.pdf>) แต่ละประเทศก็ได้มีมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม รักษา เยียวยาฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้งวิธีการคัดกรอง ล็อคดาว์นประเทศ

เมือง งตเหยวบิน จำกัตเหยวบิน การกักตั้ว การปิดสถานทีที่มืความเสืงสถานทีที่เก็ดโรค การใช้ชีวิตแบบใหม่ สวมใส่หน้ากากเมือออกดจากเคหะสถาน ทีพัก เว้นระยะห่างทางสังคม หมั่นทำควมสาอดมื หลีกเลืงการไปยังพื้นทีเสืง ออกกฏหมายควบคุมผู้ทีฝ่าฝืน ประกาศสถานการณ้ฉุกเฉิน ประกอบกับมีสถาบัน บริษัท ประเทศต่างๆ ได้ผลิตวัคซันเพื่อฉิดให้กับประชาชนในการป้องกันโรคนี้และได้กระจายวัคซันไปยังประเทศต่างๆ ขณะนี้ก็ยังไม่เพืงพอ การแพร่ระบาดยังสูงขึ้เรื่อยๆ และไม่สามารถคาดการณ้ได้ว่าจะสิ้นสุดการระบาดเมือไหร

สำหรับในพื้นที่ตำบลห้วยแม่เพรืง พบผู้ทีป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 6 ราย อยู่ระหว่งการรักษา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรืง ร่วมกับผู้นำหมู่บ้าน หน่วยงานต่างๆ ทีเกี่ยวข้อง ได้ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างเต็มที

4.3 อาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมภายในตำบลไม่มี แต่ก็มีกัการป้องกันโดยมีหน่วยให้บริการให้ประชาชนเกิดความรู้สึกความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้แก

- ป้อมสายตรวจตำบลห้วยแม่เพรืง 1 แห่ง

4.4 ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดทางองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรืงได้ให้ความสำคัญในการป้องกัน และรณรงค์ให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด รู้ถึงโทษ พิษภัยของยาเสพติด และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4.5 การสังคสมสงเคราะห์

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรืงดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับ

- ผู้รับเบี้ยยังชีพคนชรา 509 คน
- ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ 81 คน
- ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ 8 คน

ข้อมูลจากระบบสารสนเทศการจัตการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ณ วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2564

(2) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

(3) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

(4) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป

(5) ดำเนินการช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนกรณี

เกิดสาธารณภัยในพื้นที่

(6) การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง

(7) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน

(8) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของประชาชนส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว และรถจักรยานยนต์ เนื่องจากมีระยะทางไกลจากตัวอำเภอ และจังหวัดมาก มีถนนทางหลวงเป็นสายหลัก ภายในหมู่บ้านเกือบทุกสายทุกหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง

5.2 การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 3 , 4 , 5 และ 6 ส่วนหมู่ที่ 1 และ 2 ใช้พลังงานแสงอาทิตย์

5.3 การประปา

ระบบประปาหมู่บ้าน 6 แห่ง

5.4 โทรศัพท์

ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนตัว และมีสถานที่บริการโทรศัพท์สาธารณะ

5.5 ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ตำบลห้วยแม่เพรียงไม่มีหน่วยให้บริการไปรษณีย์ ประชาชนส่วนใหญ่ไปใช้บริการที่ไปรษณีย์อำเภอแก่งกระจาน

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่ลาดลุ่มและมีลักษณะสภาพดินเป็นดินเหนียวปนทราย และดินร่วน มีแหล่งน้ำที่ไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำเพชรบุรี จึงเหมาะแก่การทำเกษตร เช่นการทำนา ทำไร่ ทำสวน เช่น มะนาว ไร่สับปะรดและการปลูกพืชผักสวนครัว เป็นต้น

6.2 การประมง

พื้นที่ในตำบลห้วยแม่เพรียงเป็นที่พื้นที่ทำไร่ ทำสวนเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีกระเลี้ยงปลา เลี้ยงกบในครัวเรือน เป็นต้น เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว

6.3 การปศุสัตว์

ประชาชนในตำบลห้วยแม่เพรียงส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค สุกร ไก่ เป็นต้น

6.4 การบริการ

- ร้านตัดผม 2 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

- น้ำตกทอทิพย์
- เขาพะเนินทุ่ง
- หมู่บ้านชาวไทยเผ่ากระหรงบ้านบางกลอย-โป่งลึก- ล่องเรือชมธรรมชาติต้นน้ำเพชรบุรี
- น้ำตกพุไทร
- บ้านกร่าง

6.6 การอุตสาหกรรม

ไม่มี

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน	1	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	20	แห่ง
อู่ซ่อมรถ	4	แห่ง

- องค์กร/กลุ่มอาชีพ

ตารางองค์กร/กลุ่มอาชีพในตำบลห้วยแม่เพรียง

กลุ่ม	ที่ตั้ง (หมู่ที่)	จำนวนสมาชิก (ราย)	กิจกรรม
กลุ่มทอผ้าไหมจกสายกะเหรี่ยง และกลุ่มทอผ้าฝ้าย	1	27	ผลิตและจำหน่ายผ้าไหมจกสายกะเหรี่ยงและทอ ผ้าฝ้าย
กลุ่มปักผ้า	1	40	ผลิตและจำหน่ายผ้าปักลาย
กลุ่มทอผ้าก๊ิกระตุก	2	30	ผลิตและจำหน่ายผ้า
กลุ่มจักสานบ้านหนองน้ำดำ	4	20	ผลิตและจำหน่ายเครื่องจักสาน เช่น ชะลอม กระเช้า ตะกร้า เป็นต้น
กลุ่มเกษตรอินทรีย์ (ตามโครงการพระราชดำริ)	4	14	ผลิตและจำหน่ายเห็ดอินทรีย์และผักอินทรีย์ มีการนำเห็ดภูฐานมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เห็ดสามรส น้ำพริกเห็ด เป็นต้น
กลุ่มเกษตร (ผู้ใช้น้ำบ้านหนองน้ำดำ)	4	35	ปลูกพืชผัก ไม้ผล เพื่อส่งออกจำหน่ายยังตลาด กลางการเกษตรหนองบัว เช่น พริก มะนาว ทุเรียน มะพร้าว ถั่วฝักยาว ถั่ว แตง มะเขือ เป็นต้น
กลุ่มผลิตภัณฑ์ต่อไม้ บ้านหนองน้ำดำ	4	15	ผลิตและจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์จากไม้พื้นบ้านเหลือ ใช้ เช่น ม้านั่ง เก้าอี้ โต๊ะ ชิงช้า เป็นต้น
วิสาหกิจชุมชนแปรรูปน้ำพริก ห้วยแม่เพรียง (ในโครงการ พระราชดำริ)	5	15	ผลิตและจำหน่ายน้ำพริกสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ เช่น น้ำพริกเผา น้ำพริกนรก เป็นต้น
กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากขนุน	6	20	ผลิตและจำหน่ายขนุนทอด

6.8 แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และรับจ้าง ดังนั้น แรงงานส่วนใหญ่
ภายในตำบลจึงมีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรม ส่วนที่เหลือก็จะไปหางานทำนอกเขตพื้นที่และต่างจังหวัด

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลห้วยแม่เพรียงส่วนใหญ่ นับถือ ศาสนาพุทธ

สถาบันองค์กรทางศาสนา

- วัด 2 แห่ง

(วัดห้วยแม่เพรียง , และวัดห้วยไผ่)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

(1) ประเพณีเรียกขวัญข้าว

(2) ประเพณีสงกรานต์

(3) งานสงฆ์ผู้สูงอายุและสงฆ์พระ

(4) การละเล่นรำตะน้อ

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตพื้นที่ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การทำเฟอร์นิเจอร์ต่อไม้และสิ่งประดิษฐ์

ภาษาถิ่น คือ ภาษาพื้นเมืองเพชรบุรี และภาษาปากะญอ

7.4 OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ในตำบลห้วยแม่เพรียง ไม่มีสินค้า OTOP แต่มีสินค้าที่สร้างขึ้นเพื่อบริโภค จำหน่าย และเป็นของฝาก อาทิ ขนุนทอด น้ำพริกสำเร็จรูป เครื่องจักสาน เฟอร์นิเจอร์ต่อไม้ เหน็ดสามรส น้ำพริกเห็ด เป็นต้น

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

มีแม่น้ำเพชรบุรีไหลผ่าน นอกจากนี้ยังมีลำห้วย/ลำน้ำ บึง หนอง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ และมีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เช่น อ่างเก็บน้ำ ฝายน้ำล้น เป็นต้น

8.2 ป่าไม้

ป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติซึ่งประกอบไปด้วยป่าไม้ เบญจพรรณ ไม้หวงห้ามที่มีค่า และป่าไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป

8.3 ภูเขา

ทางด้านทิศตะวันตกติดกับเทือกเขาตะนาวศรี

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ตำบลห้วยแม่เพรียงมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีแม่น้ำเพชรบุรีไหลผ่าน มีภูเขา ป่าไม้ เบญจพรรณ ไม้หวงห้ามที่มีค่าและป่าไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป มีเขาพะเนินทุ่ง และมีน้ำตกทอทิพย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

9. อื่น ๆ

9.1 กลุ่มมวลชนจัดตั้ง

- อุปพร.	จำนวน 18 คน
- สภาคู่และเยาวชน	จำนวน 1 กลุ่ม
- คณะกรรมการ สปสช.	จำนวน 1 คณะ

9.2 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในตำบลห้วยแม่เพรียง ประกอบด้วย

1. โครงการพัฒนาห้วยแม่เพรียงตามพระราชดำริ
2. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน บ้านบางกลอย และบ้านโป่งลึก ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบและการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนวิสัยทัศน์ประเทศไทย... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ ทางทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความ เขมแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเพิกกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลัง เพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชน แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ หน้า 12 มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศ รายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่า เทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถ ในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อ ให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้อุตสาหกรรมกับบริบทการพัฒนาที่ เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแนบ แนบกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการ พัฒนาต่อเนื่องไปได้ ไต่แก ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นภาระเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการ ใ การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและ สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญ กับการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อ การพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตยและ

มีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้ความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ไซเบอร์การแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการ ทั้งกับสวนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและ มิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

(1) การรักษาความสงบภายในประเทศ

1. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนใหม่มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนรวมในการแก้ไขปัญหา
2. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
3. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
4. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

(2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

1. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
2. การติดตาม เผอเรวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
3. การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้
4. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

(3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

1. การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ไทพร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศและเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

3. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ใหม่มีประสิทธิภาพ

- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใ้ภาครัฐ

1. การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
2. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใ้ภาครัฐ

(5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

1. การพัฒนาเทคโนโลยีพร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวัง แจงเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม

2. การบริหารจัดการความมั่นคงให้อำนาจต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

3. การพัฒนาเทคโนโลยีและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไป ที่ รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและ นวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปรุงจ้บบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่าน การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบ ธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอด อดีตและปรับปรุงจ้บบัน พรอมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

(1) การเกษตรสร้างมูลค่า

1. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

2. เกษตรปลอดภัย

3. เกษตรชีวภาพ

4. เกษตรแปรรูป

5. เกษตรอัจฉริยะ

(2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

1. อุตสาหกรรมชีวภาพ

2. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

3. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

4. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

5. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

(3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

1. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

2. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

3. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

4. ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

5. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

(4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

1. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ

2. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

3. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

5. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

(5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

1. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

2. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

3. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

4. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

5. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มี พัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มั่นใจ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มี ทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมคิดประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมี สัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

(1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

1. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

2. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา

3. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

4. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นฐาน

5. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

6. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

7. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

(2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

1. ชวงการตั้งครุฑ/ปฐมวัย

2. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

3. ชวงวัยแรงงาน
4. ชวงวัยผู้สูงอายุ
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
  1. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
  2. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่
  3. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท
  4. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
  5. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
  6. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
  7. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
  1. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผานครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
  2. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงานและระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถ พิเศษผานกลไกต่าง ๆ
  3. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
  1. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
  2. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
  3. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
  4. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
  5. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
  1. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
  2. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และ ชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  3. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
  4. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณภาพทางสังคมและพัฒนาประเทศ
  1. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
  2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
  3. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
  4. การพัฒนาบุคลากรดานการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่นมารวมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการรวมคิดรวมทำเพื่อส่วนรวม การกระจาย อำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมในหนทางที่สุด โดยรัฐให้ หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(1) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

1. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
2. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
3. กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
4. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์

มีความปลอดภัยในการทำงาน

5. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
6. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
7. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

8. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

(2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

1. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
2. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
3. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนอง

ต่อสังคม สูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

4. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงาน ในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

5. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

6. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

(3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

1. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม

2. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
  3. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน
  4. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
  5. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
  6. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง
1. ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
  2. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
  3. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน 4 สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้นวัตกรรมเป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนรวมในแบบทางตรงใหม่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตรวมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

(1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

1. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
4. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

(2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

1. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
2. ปรับปรุง ฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
3. ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ และมีนโยบายการ จัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
4. พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) สรางการเติบโตอยางยั่งยืนบนสังคมที่เปนมิตรตอสภาพภูมิอากาศ

1. ลดการปล่อยกาซเรือนกระจก
2. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสีและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
3. มุงเปาสูการลงทุนที่เปนมิตรตอสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนาและสรางระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

(4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุงเนนความเป็น เมืองที่เติบโตอยางต่อเนื่อง

1. จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอยางเป็นเอกภาพ
2. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศ อยางยั่งยืน
3. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เปไปตามมาตรฐานสากล และคามาตรฐานสากล
4. สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอยางยั่งยืน
5. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ดวยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในท้องถิ่น
6. เสริมสรางระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ

(5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เปนมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงดานน้ำของประเทศ
2. เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอยางประหยัด รุคุณค่า และสรางมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
3. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และสงเสริมการใช้พลังงานที่เปนมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเขมขนของการใช้พลังงาน
5. พัฒนาความมั่นคงดานการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร

(6) ยกระดับกระบวนการทศนเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

1. สงเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ดานสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
2. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรมและระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
3. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นรวมดานการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

4. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานใหม่มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนรวมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่งและสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธ ไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความ ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการ ยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

(1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

1. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค
2. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจและทุกพื้นที่

1. ไหลยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
2. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
3. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ

(3) ภาครัฐมีขนาดเล็ก กลม เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนรวมในการพัฒนา ประเทศ

1. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
2. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
3. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องครปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

(4) ภาครัฐมีความทันสมัย

1. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป้น มืออาชีพ

1. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
2. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

(6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริยธรรมและประพฤติมิชอบ

1. ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
2. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
3. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้
4. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

(7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

1. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง
2. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
3. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

(8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
2. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
3. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
4. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
5. พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 ได้นำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืดหยุ่นต่อภัยได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการ ความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและ

ต่อเนื่องเพื่อร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งรวมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ฉบับนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ส่วนที่ 2 การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

- สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก
- สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

ส่วนที่ 3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป้นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล

ในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ประเทศไทยยังมีปัญหาในด้าน

คุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิฤตคานิยม ทักษะคนและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนใหม่มีความสมบูรณ์เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐาน ที่ดีของสังคมได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะ ที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนรวม ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป้นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมา ทำให้สังคมไทยก้าวหนาไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป้นธรรมในสังคมไทยมีความ คืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้ง ขอบจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผุ้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของ

ภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวตกต่าตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนการเดินทางไปยังสถานศึกษาให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้าน การศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและ ครัวเรือน การป้องกันความเสี่ยงของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เป็นแม่ข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเอง ที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีที่ผ่านมาไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถ ขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและ เอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเขาสู่ระบบภาษี มากขึ้นและประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามี การเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมนิเวศการทองเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

(1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจสวนรวมทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การ จัดสรรงบประมาณ การบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณและด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของ ระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ

(2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยง ของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้า การลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขัน ของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรม ที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อ ส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคง และ เสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของ ประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการ คุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ดั่งนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและ เชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกัน แก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความ พร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธ ำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ
- (3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (4) การรักษาความมั่นคงและ ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเลและ
- (5) การบริหารจัดการ ความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนา ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนา ประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถ อำนาจความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบใน

สังคมไทยการพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่าย ดานบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการ ประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับ คะแนวดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นและการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ใดกระทำความผิด แนว ทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากร ภาครัฐ ใหม่มีความโปร่งใส ทันสมัย คลองตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (2) ปรับปรุงกระบวนการ งบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมี ประสิทธิภาพ
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมี ประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (5) ปองกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ
- (6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมใหม่มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ขอบบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการ พัฒนาประเทศใหม่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่ง สาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานคร และท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการ ค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายและลดการ พังพาทกาชธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลและการพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

- (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟเหาะเป็น โครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและพัฒนา ระบบขนส่งทางน้ำ
- (2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบ ขนส่ง อาทิการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการ ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง
- (3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนา และยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่ อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและพัฒนา และ ยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(4) พัฒนาดานพลังงาน อาทิจัดหาพลังงานให้เพียงพอและ สร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนและ พลังงานสะอาด

(5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศ ให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจและ

(6) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึงและการบริหารจัดการ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติและการนำเอาเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสม องค์ความรู้เพื่อ พัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้สวนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตก อยู่กับประเทศ ผู้เป็นเจ้าของ เทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคม นวัตกรรมได้การ พัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศและ การเพิ่มความสามารถ ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถ การแข่งขันของภาคการผลิต และบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัย และพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนากลุ่มเทคโนโลยี ที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เองและกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การ พัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการใหม่มีบทบาท หลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและรวมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการออกแบบและการ จัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของ ไทยและ

(3) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมด้าน บุคลากรวิจัยอาทิการเร่งการผลิตบุคลากร สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับ ความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนา ศักยภาพนักวิจัยใหม่ทั้งความรู้และความเข้าใจใน เทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยต้องไขประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุด เด่น ในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรในเขต เมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน โดยการ พัฒนาเมืองให้เป็เมืองน่าอยู่ และมีศักยภาพในการรองรับการคาดการณ์การลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการ กระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นสวนหนึ่งของประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนใน ภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่าง

ภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่ม จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนา อยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิต ที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมและการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้ เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความ ยากจนสู่เป้าหมาย การพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่ หลากหลาย

(2) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็เมืองนาอยู่ สงเสริม การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของสวนกลาง สวนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและ

(3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพนฟู พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้เป็นฐานการ ผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโต อย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่าง ประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนา และขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและอื่นๆ กับมิตรประเทศและเป็นการขับเคลื่อน ต่อเนื่อง จากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบาย การค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้างและเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ๆ สงเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศและสงเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศใน อนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศ นอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่าย การเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุม และมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบ ห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็น ฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญ ในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาสวน ขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจใน อนุภูมิภาคใ้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นสวนการพัฒนา ที่สำคัญทั้งในระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) ขยายความ ร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับ สินค้าและบริการของไทย

(2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุ ภูมิภาคภายใต้ แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวก และลด ต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(3) พัฒนาและสงเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่ โดดเด่นใน ภูมิภาค

(4) สงเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

- (5) เปิดประตูการค้าและพัฒนา ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความ เสมอภาคกัน
- (6) สร้างความเป้นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ
- (7) เขารวม เปน ภาคี่ความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (8) สงเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่อง ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- (9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือ ระหว่างประเทศและดานการต่างประเทศและ
- (10) สงเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนารุงเทพฯ เปนมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อ การกระจายการท่องเที่ยวทั้งภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์เพื่อใหแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม ภัยแล้งและ คงความสมดุลของระบบนิเวศนอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เปิดประตูการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจ พิเศษทวาย – ภาคกลาง - ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและ ความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององคการบริหารสวนตำบล มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 2 เพื่อศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้า การขนส่ง การบริการ และพัฒนา เป็นศูนย์กลางวิจัยและพัฒนาดานประมงและพืช ศูนย์กลางเศรษฐกิจการผลิตเพื่อการส่งออกในพื้นที่ภาค ตะวันตก เขตเศรษฐกิจรวมไทย-พมา และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นฐานการผลิตและบริการในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม อาหารการท่องเที่ยว ที่ได้มาตรฐานและ เปนมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

1. สร้างฟนฟูทรัพยากรสัตว์น้ำและสร้างแหล่งที่อยู่อาศัย
2. เพิ่มผลผลิตด้านการเกษตร อาหารและส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. พัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและอาหารใหม่มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐาน
4. สร้างระบบเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดน
5. ลดความรุนแรงปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

เป้าประสงค์

1. มีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงสนับสนุนการค้าและการลงทุนอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ
2. ทรัพยากรสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
3. สินค้าเกษตรมีคุณภาพที่ปลอดภัย และได้มาตรฐานสากล
4. รายได้จากการท่องเที่ยว สินค้า และบริการเพิ่มขึ้น
5. การกัดเซาะชายฝั่งทะเลได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
6. สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรภาคการเกษตร
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพสินค้าและบริการเพื่อการท่องเที่ยว การค้าและพื้นที่ทาง

เศรษฐกิจ

3. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) อย่างยั่งยืน

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

วิสัยทัศน์

“เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว ระดับประเทศ”

พันธกิจ

1. เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดรองรับการแข่งขัน รองรับการพัฒนาตามทิศทางการพัฒนาประเทศไทยที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
2. เสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้สู่ชุมชน สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน สร้างเศรษฐกิจจังหวัด

3. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรให้มีศักยภาพในการผลิตที่มีคุณภาพ
4. เสริมสร้างสังคมคุณภาพ ให้มีสุขภาวะ เรียนรู้ และปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการตนเอง เป็นชุมชนพอเพียง ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต เป็นชุมชนปลอดภัย อบอุ่นน่าอยู่
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม และระบบโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และคุณภาพชีวิต
7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย ธรรมภิบาล พัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรภาครัฐทุกระดับให้มีความพร้อมรองรับยุทธศาสตร์จังหวัด และทิศทางการพัฒนาประเทศ

เป้าประสงค์

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยระดับจังหวัดในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน เติบโตอย่างต่อเนื่อง
2. การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างทั่วถึงทั้งจังหวัด ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมลดลง
3. ประชาชนมีคุณภาพ มีวิถีชีวิตเรียบง่าย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานในการดำเนินชีวิต มีความสุข มีขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้สูง
4. จังหวัดเพชรบุรีสามารถรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประสิทธิภาพและธรรมภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำให้สมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การค้า การบริการและการเกษตรแบบครบวงจร
2. การส่งเสริมความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และสังคมคุณภาพที่พึ่งตนเองได้ด้วยศาสตร์พระราชา
3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

1.4 ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. 2561-2565)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน

1.3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์พัฒนาด้าน

1. งานด้านคมนาคมและการขนส่ง ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พัฒนาระบบจราจร
2. งานด้านสาธารณูปโภค พัฒนาระบบไฟฟ้า – ประปา พัฒนา แหล่งน้ำ คูคลอง และระบบชลประทาน
3. งานด้านการผังเมือง ผังเมืองเฉพาะ และป้องกันการบุกรุกที่ สาธารณะประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์พัฒนาด้าน

1. งานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและอาชีพให้กับประชาชน
2. งานด้านสวัสดิการสังคม (ผู้สูงอายุ/คนพิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ ผู้ป่วยเอดส์)
3. งานด้านการศึกษา
4. งานด้านสาธารณสุข
5. งานด้านส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความ สงบเรียบร้อย

กลยุทธ์พัฒนาด้าน

1. งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
2. งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. งานด้านแก้ไขปัญหายาเสพติด
4. งานด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์พัฒนาด้าน

1. งานด้านการส่งเสริมการลงทุน
2. งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. งานด้านการพาณิชยกรรม
4. งานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง
5. งานด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5	การพัฒนาดานการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์การพัฒนาดาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. งานดานการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 2. งานดานการจัดการขยะในชุมชน 3. งานดานการสงเสริมให้เกิดการผลิต การบริการ การบริโภค เปนมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ 6	การพัฒนาดานศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น
กลยุทธ์การพัฒนาดาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. งานดานการสงเสริม เผยแพร่ และอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ
ยุทธศาสตร์ที่ 7	การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองครและ การมี ส่วนร่วมของประชาชน
กลยุทธ์การพัฒนาดาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. งานดานการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองคร 2. งานดานการมีส่วนร่วมของประชาชน และการป้องกันการทุจริต 3. งานดานการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรในองคร 4. งานดานการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ ปฏิบัติงาน 5. งานดานการสงเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท้องถิ่น 6. งานดานการสงเสริมคานิยม 12 ประการ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

2.1 วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยกกระดับคุณภาพชีวิต มุ่งสู่ตำบลแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมความเจริญด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่จำเป็น และพัฒนาแหล่งน้ำภายในตำบล
2. ส่งเสริมด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและทันสมัย อนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่สืบไป
3. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ ส่งเสริมการใช้เกษตรอินทรีย์ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร พร้อมทั้งส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน
5. ส่งเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในตำบล

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้สามารถดำเนินก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.3 เป้าประสงค์

1. สร้างระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและการผังนครทุกหมู่บ้าน และประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ ให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
3. ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มมากขึ้น
4. เพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาวิถีชีวิตการเกษตร ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีสำนึก รู้สึกหวงแหน และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
5. เพื่อให้ชุมชนมีภูมิทัศน์ตามถนนสายหลักของแต่ละหมู่บ้านที่สวยงามสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีความปลอดภัย
6. เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนที่มารับบริการจาก อบต.เห็นว่า อบต. สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ตัวชี้วัด

1. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
2. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. พัฒนาศักยภาพและลักษณะทางกายภาพ การปรับปรุงพื้นที่และการก่อสร้างทางคมนาคมระบบสาธารณสุขปโภค การผังเมือง อันเป็นการส่งเสริมความสะดวกในการอยู่อาศัย การประกอบอาชีพและการท่องเที่ยว

2. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้รับการจัดสวัสดิการทางสังคมสามารถดำรงชีพอย่างมีความสุข และสามารถคงไว้ซึ่งศาสนาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน โดยทุกภาคมีส่วนร่วม
3. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ ให้ดำเนินไป ด้วยความเข้มแข็งมั่นคง เสริมสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
4. อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้สมดุลกับระบบนิเวศและให้มีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และรวมทั้งลดความขัดแย้งอันเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมการพัฒนา
5. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร.เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ความรู้สึกละอายใจต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ความรู้สึกละอายใจต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
6. และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ
7. พัฒนาระบบการบริหาร และการบริการให้สามารถอำนวยความสะดวกและบริการให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเน้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต.

2.6 กลยุทธ์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	1	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
กลยุทธ์การพัฒนา	1.1	ก่อสร้างถนน คสล./ถนนลาดยางและอื่น ๆ
	1.2	ปรับปรุงบำรุงรักษาถนนทุกประเภท
	1.3	ก่อสร้างสะพาน คสล.
	1.4	ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ เช่น ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ฯลฯ
	1.5	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง
	1.6	พัฒนาไฟฟ้า-ประปาแหล่งน้ำ คูคลองและระบบชลประทาน
	1.7	ปรับปรุงระบบผังเมืองและป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	2	การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต
กลยุทธ์การพัฒนา	2.1	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
	2.2	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และจัดหาบุคลากรที่ขาดแคลน
	2.3	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา
	2.4	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบ

	2.5	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข
	2.6	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์
	2.7	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงอุบัติเหตุต่าง ๆ
	2.8	ก่อสร้าง/ปรับปรุงสนามกีฬา และสวนสาธารณะ
	2.9	จัดหาวัสดุครุภัณฑ์กีฬา
	2.10	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ
	2.11	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ
	2.12	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในด้านส่งเสริมงานสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	3	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
กลยุทธ์การพัฒนา	3.1	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
	3.2	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	4	การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
กลยุทธ์การพัฒนา	4.1	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	5	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์การพัฒนา	5.1	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการเฝ้าระวังป้องกัน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

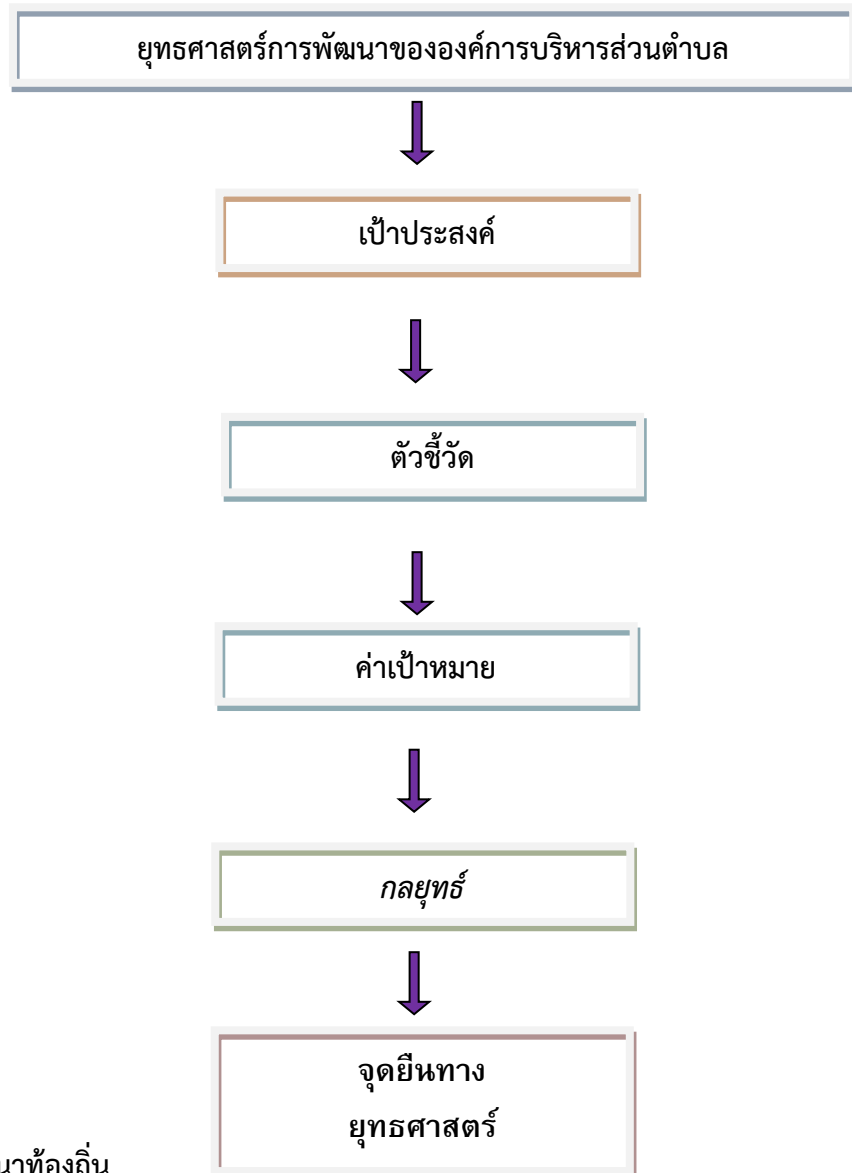
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	6	การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์การพัฒนา	6.1	ดำเนินการหรือทบทวนสนับสนุนงบประมาณให้กับ หน่วยงานต่าง ๆ ด้านการอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	7	การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน
กลยุทธ์การพัฒนา	7.1	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงาน ต่าง ๆ ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดี ในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน
	7.2	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ปรับปรุงและ พัฒนาบุคลากร
	7.3	ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ ปฏิบัติงาน
	7.4	ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่นและ การมีส่วนร่วมของประชาชน
	7.5	ปรับปรุงและพัฒนารายได้

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์ เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “เป็นชุมชนแห่งการมีส่วนร่วม อนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่น พัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน มีภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้ชุมชนมีรากฐานที่เข้มแข็ง”

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis ดังนี้

จุดแข็ง

๑. พื้นที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ป่า ภูเขา และต้นน้ำเพชรบุรี
๒. พื้นที่ในโครงการพระราชดำริ
3. บุคลากรมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่นเนื่องจากส่วนใหญ่เป็นบุคลากรในพื้นที่ส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี

4. ประชาชนมีวิถีชีวิตคล้ายคลึงกัน ชนบธรรมนิยม ประเพณีแบบอย่างเดียวกัน

จุดอ่อน

1. มีกำหนดจำกัดงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอกับการพัฒนา
2. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ ยากแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
3. ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารท้องถิ่น
4. บุคลากรและเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่ของตนเองและในด้านการปฏิบัติงาน
5. ไม่มีระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในองค์การบริหารส่วนตำบล

โอกาส

1. รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศกำหนดให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล
2. รัฐบาลมีการกระจายอำนาจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้แก่องค์กรอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นขั้นตอน
3. มีหน่วยงานเอกชนและองค์กรพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ อยู่เสมอสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค

1. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตอุทยานแห่งชาติ
2. ปัญหาสาธารณภัย เช่น ภัยแล้งทำให้ประชาชนขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค
3. การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ และไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามความต้องการของประชาชน
4. ระเบียบกฎหมายที่หน่วยงานส่วนกลาง ที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพราะติดขัดเรื่องระเบียบแบบแผนทางราชการ
5. หน่วยงานกำกับดูแลไม่มีความชัดเจนในระเบียบกฎหมายและขาดการประสานงานที่ดีต่อองค์กร

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การคมนาคม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาถนน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ให้ครอบคลุมทั่วถึง

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติยังขาดดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน คือ อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง

1.3 น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ความต้องการขอประชาชน คือ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้มีคุณภาพ และเพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง

1.4 ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ เพิ่มไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึงพื้นที่ภายในตำบลห้วยแม่เพรียง

1.5 ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุตามบริเวณทางแยก ทางโค้ง ทางเชื่อม ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการของประชาชน คือ จัดทำป้ายบอกการเตือนภัย ป้องกันอุบัติเหตุ และจัดทำป้ายบอกเขต ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายจราจรและป้ายชอยต่าง ๆ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังขาดการสนับสนุนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาของสถานศึกษาในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นคนดีและคนเก่ง และสำนึกในวิถืท้องถิ่น ตามที่อยู่ในขอบเขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ดำเนินงานตามนโยบายถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้ครบถ้วน เช่น โครงการอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน และปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษาในด้านกิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3 วิถีชีวิตชุมชนกำลังจะสูญหายไปกับสังคมเมือง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมวิถีชีวิตของประชาชน และบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักศาสนา

2.4 ยังขาดมีส่วนร่วมของชุมชนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนและส่งเสริมให้สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส มีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต. และองค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง

2.5 ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคมือเท้าปากเปลี่ยน ความต้องการของประชาชน คือ ประสานงานกับโรงพยาบาลชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันโรคและบริการสาธารณสุขแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง และสนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

3.1 ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม และรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริม พัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้แก่ประชาชนตำบลห้วยแม่เพรียง

3.2 การจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่เป็นระบบ ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตำบลห้วยแม่เพรียงให้เป็นระบบ มีมาตรฐาน

3.3 ประชาชนยังขาดสนับสนุนการทำเกษตร ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนการทำเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ทรัพยากรทางธรรมชาติขาดการเอาใจใส่ดูแล ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ

4.2 พื้นที่สาธารณะขาดการเอาใจใส่ดูแล ความต้องการของประชาชน คือ จัดระบบรักษาความสะอาดเรียบร้อยพื้นที่สาธารณะ ถนน ตรอกซอย และไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่เสี่ยงอันตรายให้เพียงพอ

4.3 สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างประหยัดจำเป็น

4.4 เกิดสารเคมีตกค้างในอาหารและปัญหาปุ๋ยยาราคาแพง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ สมุนไพรพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

5.1 การเกิดไฟฟ้าในพื้นที่ตำบลห้วยแม่เพรียงในช่วงฤดูแล้ง ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีเครื่องมือดับไฟเมื่อเกิดไฟไหม้ในพื้นที่ อบต. ให้ความรู้กับประชาชนในการป้องกันและดับไฟฟ้าในกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

6.1 ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ไข เช่น การจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล เป็นต้น

6.2 ประชาชนบางกลุ่มยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องของการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนให้ประชาชนและบุคลากรของ อบต. ได้รับความรู้ มีวิถีประชาธิปไตย และยกย่องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
1	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
		เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	กองคลัง
			แผนงานการเกษตร	กองช่าง	กองคลัง
2	การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา สำนักปลัด
			แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	
			แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
		เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
			บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	
		แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		กองการศึกษา	
การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด			
3	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริการชุมชนและสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	กองช่าง กองการศึกษา
4	การพัฒนาด้านการวางแผนการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียงและการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
5	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริหารชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง สำนักปลัด กองการศึกษา
		เศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
6	การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริหารชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด กองการศึกษา	กองคลัง กองช่าง
7	การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง	กองช่าง กองการศึกษา
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองช่าง กองคลัง กองการศึกษา
รวม	7	4			